رأی شماره : ٦٦٦-١٣٨٣/٣/١٩

بسمه تعالی

رأی وحدت رویه هیأت عمومی دیوان عالی کشور

آنچه از نحوه تدوین بند الف ماده ٣٦٨ قانون آیین دادرسی دادگاه‌های‌عمومی وانقلاب در امورمدنی مستفاد می‌شود، این است که رسیدگی فرجامی نسبت به احکام نکاح و فسخ آن‌صرفاً مربوط به اصل نکاح و فسخ آن می‌باشد و کلمه اصل به سایر موضوعات مذکور در بند ٢ ماده مزبور از جمله طلاق تسرّی ندارد، زیرا اولاً کلمه طلاق درجمله به طور مطلق ذکر شده، ثانیاً کلمه طلاق با علامت (،) از اصل نکاح و فسخ آن متمایز گردیده است، بنابراین و با توجّه به اهمیت طلاق از نظر شارع مقدس اسلام کلیه دعاوی مربوط به طلاق قابل رسیدگی فرجامی بوده و رأی شعبه سی‌ام دیوان‌عالی‌کشور که با این نظر انطباق دارد به اکثریت آراء اعضاء هیأت‌عمومی دیوان‌عالی‌کشور تأییدمی‌شود. این رأی به استناد ماده ٢٧٠ قانون آیین‌دادرسی دادگاه‌های‌عمومی و انقلاب در امورکیفری برای دادگاه‌ها و شعب دیوان‌عالی‌کشور در موارد مشابه لازم‌الاتباع است.

هیأت عمومی دیوان‌عالی‌کشور

اداره کل وحدت رویه و نشر مذاکرات و آراء هیأت عمومی